

PROTEZAREA ȘI AUGMENTAREA ALVEOLEI POST-EXTRACȚIONALE

Opțional anul IV, Semestrul VIII

Momentul extracției reprezintă un element-cheie cu impact direct asupra viitoarelor manopere terapeutice. De modul în care se planifică extracția propriu-zisă, dar mai ales de managementul alveolei post-extracționale, va depinde succesul sau insuccesul restaurării finale.

O alveolă post-extracțională gestionată corect încă din momentul “zero” va deveni, în viitor, substratul osos și muco-gingival pretabil oricăror tipuri de restaurări, așa cum, o alveolă post-extracțională insuficient și incorect abordată, nu va face decât să devină un factor agravant și limitant pentru restaurările viitoare.

De mai bine de două decenii, cercetările s-au concentrat pe elaborarea unor materiale și preparate al căror scop major a fost acela de a substitui diferite țesuturi din organism. Dar ce material sintetic poate avea caracteristici superioare decât însăși cele provenite direct din organism?

Răspunsul îl avem de cele mai multe ori în cleștele nostru, pentru că niciun material existent la ora actuală nu are proprietăți mai bune și rezultate mai favorabile decât însăși dintele extras, măcinat și repus în alveolă.

Acest procedeu, de a introduce în alveola post-extracțională dintele grindat, se bucură de recunoaștere pe scară internațională ca fiind standardul de aur în managementul alveolei-postextracționale.

Derivații sanguini joacă, de asemenea, un rol crucial în cascada procesului de vindecare, putând fi utilizați atât în combinație cu dintele grindat, cât și ca elemente singulare în cazurile în care dintele extras nu poate constitui un material de adiție.

Însă, în orice situație, fie că utilizăm materiale autologe sau materiale sintetice, scopul principal al extracției trebuie să fie cel de preservare a alveolei post-extracționale, și, alături de ea, a substratului muco-gingival adiacent.